

[Arbejdsministeren]

hertil udefra, finder jeg, det er fornuftigt af fonden ikke at opbygge sin egen fondsadministration, så længe administrationen i øvrigt sker på konkurrencedygtige vilkår til gavn for de lønmodtagere, hvis midler det alene er fondens opgave at forvalte bedst muligt.

Jeg kan til hr. Dyremoses orientering tilføje, at jeg er bekendt med, at en anden og i øvrigt meget sammenlignelig investor, som i øvrigt investerer betydelig større beløb, nemlig pensionskassernes administration, ud fra de samme hensyn har valgt på samme måde at overlade fondsplaceringen til ét pengeinstitut, i dette tilfælde SDS. Jeg mener derfor ikke, der er grund til på dette grundlag at søge denne lovgivning ændret.

Dyremose (KF):

Ministerens svar var meget kort og forsøgte at vige uden om det væsentlige, nemlig sammenligningen mellem ATP-fonden og Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Det er sådan, at formålsparagrafferne vedrørende pengenes placering i de to love er ens, og derfor burde det folketing, der vedtog lovgivningen om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, også kunne forvente, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond ville forvalte midlerne på samme måde som ATP-fonden, men ministeren svarede overhovedet ikke på det spørgsmål, der lød, om det var rimeligt, at fondens bestyrelse har truffet en anden beslutning og givet et monopol til de to nævnte institutioner og specielt til Arbejdernes Landsbank.

Jeg vil gerne supplerende spørge ministeren, om han havde ventet denne udvikling, og, hvis han havde, hvorfor han så ikke under lovforbereidelsen orienterede sine forligspartnere de radikale om dette, således at de radikale var klar over konsekvenserne af den lovgivning, de var med til at stemme for. Hvis svaret er, at ministeren ikke havde ventet denne udvikling, hvordan ligger det så med ministerens tilsynspligt i den gældende lov og med ministerens parlamentariske ansvar for det, han som ansvarlig minister i lovforbereidelsen oplyste folketinget om?

Jeg synes, ministeren helt veg uden om disse meget centrale spørgsmål, som er hovedessensen af mit spørgsmål og ikke et eller andet om, hvad andre private fonde rundt omkring i verden har fundet på at gøre for de midler, som de frivilligt har fået ind

fra medlemmerne. Forskellen er jo, hr. minister, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond er en overførsel af midler, som staten har betalt til samtlige lønmodtagere, oven i købet baseret på et aftalebrud med det konservative folkeparti, til en fond, som har en bestyrelse, der er domineret af LO og LO-toppen, og som vælger at favorisere sin egen bankforbindelse, Arbejdernes Landsbank, selv om mange lønmodtagere individuelt og som gruppe har protesteret mod, at deres midler skal forvaltes på den måde.

Alfred Hansen (DR):

Man skulle naturligvis overhovedet ikke i 1977, nærmere betegnet den 27. maj, have vedtaget lovforslaget om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner, for hvis man ikke havde vedtaget dette lovforslag om indefrysning af lønmodtagernes dyrtidsportioner, havde man heller ikke fået det problem, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond ikke benytter sig af samtlige pengeinstitutter ved anbringelsen af de indefrosne dyrtidsportioner. Man skulle naturligvis have ladet lønmodtagerne få deres retmæssige dyrtidsportioner udbetalt, men det vedtog et flertal i folketinget at de ikke skulle, og jeg mener at erindre, at det var de nuværende fire forligspartier, altså socialdemokratiet, CD, det radikale venstre og kristeligt folkeparti, der sammen med det konservative folkeparti vedtog dette lovforslag.

Jeg vil derfor bede ministeren over for hr. Dyremose bekræfte – da hr. Dyremose ikke var i folketinget i 1977, kunne det måske være en nyttig oplysning – at det konservative folkeparti stemte for forslaget til lov om indefrysning af dyrtidsportionerne, og at det derved har påtaget sig et meget stor medansvar for, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond overhovedet blev oprettet, idet det ellers ikke havde været nødvendigt. Jeg vil gerne prøve at få placeret ansvaret for den situation, vi står i i dag med hensyn til Lønmodtagernes Dyrtdsfonds forvaltning af disse midler.

Formanden:

Det skulle strengt taget ikke være nødvendigt at bruge spørgetiden til at stille spørgsmål, som enhver kan gå hen og slå op i fol-